

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. Нова Загора, 22.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на шестнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИЦА СТ. НЕНОВА

при участието на секретаря Радка Д. Чолакова като разгледа докладваното от РОСИЦА СТ. НЕНОВА Административно наказателно дело № 20222220200110 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 22-0306-000006/19.01.2022 г., издадено от Началник сектор към ОДМВР Сливен, РУ Нова Загора, получено на 07.03.2022 г.

Жалбоподателят А.Д.А. с ЕГН ***** и постоянен адрес: *****, чрез адв.М.П. М. от АК - Сливен посочва, че не е съгласен с наказателното постановление, с което му били наложени „глоба“ в размер на 50.00 лева на осн.чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, „глоба“ в размер на 200.00 лева на осн.чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП и „глоба“ в размер на 10.00 лева на осн.чл.183, ал.1, т.1, пр.1,2 от ЗДвП.

Счита, че обжалваното НП било незаконосъобразно и неправилно, а изложената фактическа обстановка в АУАН не отговаряла на истината.

Съображенията му за това били следните:

Жалбоподателят не бил доволен от обжалваното наказателно постановление, връчено му на 07.03.2022 г., с което са му наложени така посочените административни наказания, поради което и в законовия срок го обжалвал пред съда.

Твърди, че не бил изпълнил от обективна и субективна страна административните нарушения, за които била ангажирана административно наказателната му отговорност. На посочените ден и час, и при посочените обстоятелства, жалбоподателят не бил управлявал процесното МПС и не е имал качеството „водач“, по смисъла на пар.6, т.25 от ЗДвП, поради което и не се явявал административнонаказателно отговорен по ЗДвП.

При съставянето на АУАН и при издаване на НП, въз основа на него, били допуснати съществени процесуални нарушения, които ограничили правото му на защита и били абсолютно отменително основание.

АУАН и НП не съдържали всички задължителни законови реквизити, визирани съответно в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН.

Посочената от наказващия орган фактическа обстановка не съответствала на дадената от него правна квалификация на административното нарушение.

Налице било несъответствие между дадената в актовете на административно наказателното производство правна квалификация на нарушението и санкционната норма, въз основа на която била ангажирана отговорността на жалбоподателя.

Наказателното постановление било издадено от орган, който не бил оправомощен да

издава и подписва НП за нарушения по ЗДвП.

Предвид изложеното в жалба, моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното наказателно постановление, като неправилно и незаконосъобразно.

АНО - ОД МВР-Сливен, чрез Началник РУ Нова Загора гл.инсп.С.Д. изразява становище по жалбата. Счита, че при издаване на НП не са били допуснати процесуални нарушения, които да обосновават неговата отмяна, като наред с това не са били допуснати и нарушения на материалния и/или процесуалния закон.

Заявява, че в случай че насрещната страна претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, на основание чл.63, ал.4 от ЗАНН прави възражение за прекомерност и моли съдът да го намали до установения минимум в НМРАВ.

АНО - ОД МВР-Сливен и Районна прокуратура – Сливен не изпращат представители за участие в открито съдебно заседание.

В откритото съдебно заседание проведено на 20.04.2022 г. жалбоподателя А.Д.А., редовно призован - не се явява, за него се явява адв.М.П. М. от АК - Сливен, редовно упълномощена от по-рано.

Актосъставителят Н. М. М., редовно призован - не се явява.

Свидетелят Б. Й. Б., редовно призован – лично се явява.

Свидетелят П.В.М., редовно призован – лично се явява.

Разпитан свид.Б. разяснява, че си спомня случая, за отказа на водача на процесното МПС да му бъде извършена проверка с Дрегер за дрога.

Посочва, че с колегите му М. и М. били на работа и се придвижвали със служебната кола „Опел Астра“, когато малко след кръстовището на ул.„Доньо Подмолон“ се разминали с водача - познал го, тъй като същият няколко пъти бил бягал при други колеги при опит да го спрат за проверка. Заявява, че познавал автомобила и водача - той винаги избягвал проверка от колегите му. След като го срещнали малко след посоченото кръстовище, обърнали служебния автомобил и тръгнали след него, настигнали го с голям зор по едни дупки по ул.„Д.Подмолон“, той влязъл в ж.к.„Тракия“ зад едни къщи, до блокчетата, преминал през единия блок, те минали отсреща и се срещнали. В автомобила имало още двама човека с него. Водача слязъл от шофьорското място и тръгнал да бяга, а свидетелят Б. още като го видял - той бил на шофьорското място и управлявал автомобила и като го настигнали - той излезъл от шофьорското място и хукнал да бяга.

Свидетелства, че лично го е видял, че той излезъл от шофьорското място. Когато го хванали го питали „Защо бягаш?“ и той без да са го питали дали е карал автомобила им казал „аз не съм карал“, бил запъхтян и казал, че бил търсил кучето си. В същия момент го поканили при тях, той започнал да се дърпа - това било в Маджурската махала, после дошли негови роднини и им съдействали да го успокоят, след това го качили в служебния автомобил и го довели до Районното управление, там на място искали да му извършат проверка за алкохол и наркотици, но той отказал.

Б. свидетелства също, че автомобила който жалбоподателя управлявал бил с табели с изтекъл срок, тъй като за тези табели не се показал никакъв документ и затова му написали акт, че табелите са с изтекъл срок. Тогава му написали три акта - за табелите му написали акт и ги иззели, пратили запитване до ГД „Национална полиция“ за тях и оттам им отговорили, че тези табели са на друг автомобил на който не може да посочи марката, но табелите били с изтекъл срок от 1-2 години. Разяснява, че не могат да направят справка на място за табелите. Искали да му направят тест за алкохол и наркотици, но той отказал. В Районното управление дошли и негови близки и искали на тях да им съставят акт, но това нямало как да стане. Попълнили му талон за кръвна проба и за алкохол и за наркотици, но мисли, че той отказал. Не се сеща точно, но мисли, че образували ДП, защото пратил преписката и до РП-Сливен, после когато установили, че табелите са на друг автомобил.

Запитан свид.Б. пояснява, че са се срещнали с жалбоподателя, докато те се движели в посока към гробищата, а той се движел към центъра.

Свид.Б. потвърждава категорично, че е познал, че е той, защото жалбоподателя и преди имал изяви и им бил доста добре познат от работата. От службата си го познавал, лично не го познавал. Когато се разминали свидетелят управлявал служебния автомобил, видял го и е убеден, че е бил той.

Сочи, че за последния месец 3-4 до пет пъти са го засичали на същата улица, но тъй

като тя била гъсто населена, в смисъл че имало много автомобили и се създават предпоставки за ПТП и той винаги бил успявал да избяга с пълна газ.

Запитан от адв.М. дали е сигурен, че е бил жалбоподателя, свид.Б. потвърждава, че е същия този водач със същия този автомобил. За предните пъти, когато успявал да избяга не бил изготвял докладна, защото е имало други автомобили и не са го спирани, защото не са го хванали - той успявал да избяга с пълна газ. Този автомобил им бил доста познат. В настоящия случай след като го приближил видял, че жалбоподателя управлява автомобила, но имало други коли и нямало как да станат нещата да го спрем. Не са очаквали, че той ще се движи насреща им.

След като тръгнали след жалбоподателя, първо минали по ул.Доньо Подмолков, после вдясно улицата не се сеща как се казва - там ставало Т-образно кръстовище, след нея - последната улица вляво и след това той влязъл в блокчетата, там където били къщите, но там нямало улица.

Запитан дали е имало момент в който да го изпуснат от поглед, свид.Б. отговаря, че е имало един момент от време когато го изпуснали, но от спирането му преди да излезе от автомобила до едно от блокчетата встрани, до последното блокче, там са 2-3 блокчета и другото било къщи - от момента в който спрял до излизането му от автомобила не са го изпуснали от поглед.

Разяснява, че от слизането му от автомобила докато го хванат изминала по-малко от минута.

С други хора, които са пристигнали на място свид.Б. сочи, че беседа не са провеждали, той взел да се дърпа и да вика защо са го гонили, обичайните неща и те дошли и сина му дошъл на място.

Запитан дали е имало други странични хора, посочва отново, че той возел двама човека - момче и момиче, те били там, но не са разговаряли с тях. Б. свидетелства, че жалбоподателя е шофирал автомобила и го е питал защо избяга.

Отрича да са разговаряли с други хора, които са били там на място разговаряли ли, за да разберат кой е карал тази кола, но е убеден, че при разминаването им с него и при слизането от автомобила водача е бил А..

Потвърждава, че там на място е дошло лице, което се е представило за сина на жалбоподателя и е заявило, че е карало автомобила и е искало да му напишат на него актовете.

Отрича там на място да е имало възрастна жена - майка на А.. Не знае дали после пред полицията е дошла възрастна жена.

Свид.Б. потвърждава, че и тримата полицаи са възприели, че водача на процесния автомобил е бил жалбоподателя, както и че колегата му М., му съставил акт и му издал талони за кръвна проба.

Запитан от адв.М. дали са уведомили жалбоподателя, че има право да сключи споразумение, свид.Б. недоумява за какво да бъде сключвано споразумение, по ЗДвП няма такава.

Писмено в акта пишело - уведомен. В акта пишело какво може да прави. Твърди, че са му дали акта да го чете и той го чел 10-20 минути и за всичко бил уведомен писмено.

Разпитан свид.М. посочва, че помня долу-горе случая - тогава бил на стаж в РУ-Нова Загора. Заявява, че това се случило тази година преди три месеца, с колегите били на работа и се движели със служебния автомобил по ул.„Петко Енев“ посока към гробищата, разминали се с колата, която жалбоподателя А. управлявал. Свидетелства, че са видели, че той кара колата. Познавали А., защото той няколко пъти се опитвал да избяга, когато искали да го спрат за проверка - всеки път бягал. В случая го видели, че той карал.

Разяснява, че не го познава лично, а от предишните пъти, когато са се опитвали да го спират - тогава пак били с началника Б.Б. и той все бягал и оттам го познавал. В случая му подали звуков и светлинен сигнал, но той не спрял, те го последвали и след няколко пресечки - улицата не си я спомня, помня че той спрял зад един блок, слязъл от автомобила и почнал да бяга, а М. и колегата му М. тръгнали след него. Свидетелства, че А. слязъл от шофьорското място и хукнал да бяга, имало група от други хора пред една от къщите и той отишъл там и с колегата М. отишли да го питат защо бяга, той бил запъхтян и казал, че си гонил кучето затова бил запъхтян. След това го завели в РУ-Нова Загора. Съставили му АУАН в Районното управление, искали да го изпробват за алкохол и за дрога, но

жалбоподателят отказал и колегата М. му съставил АУАН, той отказал да го получи и го оформили със свидетел - не си спомням кой. Свидетелят твърди, че е присъствал при съставянето на акта, който бил предоставен на нарушителя, за да се запознае с него - той бил доста ядосан и не искал да подписва нищо. Колегата Н.М. му прочел акта и го запознал със същия. Колегата му издал два талона за наркотиците и за алкохол. А. до последно отричал, че е карал автомобила и твърдял, че бил гонил кучето си.

Заявява, че той и колегите му са убедени, че жалбоподателя е карал автомобила. Тогава му били съставени 2 или 3 акта, единия бил за табелите на автомобила, доколкото си спомня табелите не били на този автомобил. Сочи, че и друг път когато А. е бягал са били същия екип и го познава от друг път, когато са се опитвали да го спрат, но успявал да избяга. Когато се случило това, свид.М. разяснява, че е бил стажант, като преди това бил на школа и в полицията бил от около месец и десет дена, реално си бил на стаж.

За предните пъти когато са го засичали посочва, че веднъж бил с началника Б.Б., било няколко дни преди този случай, предната седмица и пак били пуснали звуков и светлинен сигнал, но той не спрял и избягал.

Запитан от адв.М. дали тогава е видял за първи път А., свид.М. отговаря, че тогава го проверили по БДС, за да го знае кой е.

Видял е и сина му когато дошъл в КАТ.

Потвърждава, че е имало и други хора в колата, която била затъмнена, но видял, че на другата седалка имало човек, но не видял кой е.

Разяснява, че са били със служебния автомобил и се разминавали с А. на улицата, там имало полегнал полицаи и точно минавало оттам и той минал покрай тях и като видяли, че той кара автомобила обърнали служебния автомобил на паркинга на гробищния парк и пуснали светлинен и звуков сигнал, тръгнали след него и той почнал да бяга.

Движели се в посока изток-запад, а той се движел запад-изток, обърнали и го последвали. Той завил надясно в улицата, на която свидетеля не знае името.

Потвърждава, че са имали пряк контакт към колата през цялото време и са карали след него, не са го изпускали за някакъв момент от време и са карали 20-30 метра след него. Той паркирал зад един блок, не знае улицата как се казвала.

Разяснява, че останалите хора там се разбягали - само А. бил там, после дошъл сина му и други които не ги познава.

Провели разговор с другите хора които са били на място - колегата му М. - мисли, че питал кой е бил в колата, но те казали, че не са били в колата.

Запитан питали ли са някой от присъстващите дали някой от тях не е шофирал колата, който да е различен от А., свид.М. отговаря, че той лично не е питал никой, но не е чул колегите си, тъй като бил в дежурната стая и не е чул.

На въпроса на адв.М. дали е имало една възрастна жена, която да са установили като майка на А., свид.М. отговаря отрицателно и сочи че пред къщата имало доста хора, имало и деца - около 10 човека били отпред. А. бил запъхтян точно пред къщата и сина му също бил там.

Запитан защо е бил ядосан А. и какво е твърдял, посочва, че казал, че си гонил кучето и че не е карал автомобила той.

Потвърждава, че колегата му М. е прочел актовете на А. в КАТ. прочете актовете. А. нищо не е чел.

Мисли че, колегата му М. е запознал А. с правата му. Свид.М. не бил през цялото време в КАТ - само видял, че колегата му пише акта и после отишъл при разследващия полицаи. Пояснява, че е свидетел по акта и е бил там до съставянето му и когато отказал теста за наркотици и алкохол, както и когато отказал да разпише актовете.

На 28.04.2022 г. е постъпило Становище с вх.№ 2060 от АНО - ОД МВР-Сливен, представлявано от старши комисар Д.В., чрез ст.юрк.Д.К.. Със същото се оспорва жалбата, като неоснователна и се изразява становище по същество.

Представя се заверено копие на Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г.

Моли се съда да постанови решение, с което да потвърди, като законосъобразно обжалваното НП.

Посочва се, че от материалите по административнонаказателната преписка е

установено, че на 07.01.2022 г. в 13.45 ч. в гр. Нова Загора, ул. „Петко Енев“, в близост до кръстовището с ул. „Доньо Подмол“, в посока запад-изток, жалбоподателят е управлявал МПС - л.а. „Форд Галакси“, с рег. № SZ 686 Q, като по време на движение движение не е използвал обезопасителен колан, с който МПС-то е оборудвано. При проверката се установило, че автомобилът е със значителна техническа неизправност - износена до гладкост и с разкъсвания предна дясна гума и водачът не носи СУМПС и КТ към него.

Разяснява се, че изпълнителното деяние, за което било повдигнато обвинение по т.1 от НП се изразявало в това, че водачът по време на движение не е използвал обезопасителен колан, с който МПС било оборудвано. Съгласно чл.137а, ал.1 от ЗДвП водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. Нарушената разпоредба правилно била обвързана със санкционната норма на чл.183, ал.4, т.7, предл.1 от ЗДвП, която предвиждала глоба от 50 лв. при неизпълнение на задължението за използване на предпазен колан.

Изпълнителното деяние, за което било повдигнато обвинение по т.2 от НП се изразявало в това, че водачът се е движил по пътища отворени за обществено ползване с МПС, което било със значителна техническа неизправност. Съгласно разпоредбата на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни, като това се отнасяло за всеки водач, т.е. собствеността върху превозното средство била без значение. Именно поради това, административнонаказателната разпоредба на чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП предвиждала общ, а не особен субект на нарушението. Техническата изправност означавала нормално функциониране на всички системи на МПС. В разпоредбата на чл.10 от Правилника за прилагане на ЗДвП (ППЗДвП) били посочени повредите и неизправностите, при наличието на които МПС следва да се считат за технически неизправни. Сред изброените в чл.10, ал.1, т.9, б.,б“ и б.,г“ било посочено, че технически неизправно е МПС с повреди и неизправности по колелата и гумите - разкъсвания по гумите, както и когато дълбочината на протекторния рисунък на гумите по-малка от 1,6 мм. Какъв е вида на самата техническа неизправност на МПС- то, обаче тази разпоредба не уточнявала. Съгласно чл.101, ал.4 от ЗДвП неизправностите и тяхната класификация се определяли с наредбата по чл.147, ал.1, а именно чл.37 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. В § 6, т.71, т.72 и т.73 от ДР на ЗДвП били дадени определенията за видовете неизправности. Преценката за вида на техническата неизправност се определяла съобразно списъка в Методиката за извършване на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на ППС - Приложение № 5 към чл.31, ал.1 от цитираната Наредба.

В случая установената техническа неизправност на предната дясна гума, която била описана в обстоятелствената част на НП „износена до гладкост и с разкъсвания“ била относима към т.5.2.3, б.,г“ и б.,д“, от списъка в Методиката за извършване на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на ППС - Приложение № 5 към чл.31, ал.1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, класифицирана като „значителна неизправност“, така и/или като „опасна неизправност“.

Всеки водач следвало самостоятелно да се увери, че не са налице пречки, както от техническо, така и от законово естество, за управлението на конкретното МПС. Сочи се също, че жалбоподателят преди да приведе в движение процесния лек автомобил е бил длъжен да се увери, че по отношение на превозното средство е налице необходимата техническа изрядност.

Управлението на МПС със значителна техническа неизправност по колелата и гумите било нарушение, скрепено със санкция, обективизирана в разпоредбата на чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП. Според тази разпоредба който управлява технически неизправно пътно превозно средство, се наказва с глоба от 200 лева, при констатирани значителни неизправности.

Съгласно чл.7, ал.1 от ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Алинея 2 на същия член предвижда, че непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. В случая такова изключение не е предвидено в ЗДвП, поради което и при наличието на извършено непредпазливо деяние - нарушение на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, жалбоподателят следва да носи административно наказателната отговорност по чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП.

Счита, че АНО правилно бил определил нарушената материална норма, както и съответстващата ѝ санкционна норма и правилно бил ангажирал административно наказателната отговорност на жалбоподателят.

Изпълнителното деяние, за което е повдигнато обвинение по т.3 от НП се изразявало в това, че водачът не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролния талон към него. Съгласно чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. В случая нарушената разпоредба правилно била обвързана със санкционната норма на чл.185 и чл.183, ал.4, т.7, предл.1 от ЗДвП, която предвиждала глоба в размер на 10 лв.

Посочва още, че във връзка с твърденията в жалбата, че изложената фактическа обстановка в АУАН и НП не отговаряла на истината, счита за логично жалбоподателят да прави опит да подведе към различни от установените от АНО фактически обстоятелства, с цел да избегне иницирираното срещу него административно наказателно обвинение. В тази връзка моли съда да кредитира показанията на полицейските служители, които са предприели проверката спрямо жалбоподателя, тъй като същите са очевидци на нарушението и могат да изложат възприятията си обективно и правдиво, без заинтересованост и тенденциозност.

Наложените на жалбоподателят административни наказания били в размер фиксиран от законодателя, което обективизирало извод, че същите са съобразени с разпоредбите на чл.27 и чл.12 от ЗАНН и не са налице основания за изменение на обжалваното НП. Не били налице и предпоставки за приложение на чл.28 от ЗАНН, тъй като деянията, обявени за наказуеми били свързани със спазване на правилата за движение по пътищата, за които нормативната база предвижда строги правила за осъществяване. Неспазването на правилата, свързани с движението по пътищата би застрашило нормалното осъществяване на значими обществени отношения, свързани с безопасността на движението, съответно здравето и живота на гражданите. В случая не са установени обстоятелства, сочещи, че извършените нарушения са с по-ниска обществена опасност от обичайните. С оглед на изложеното счита, че АНО правилно е преценил, че деянията не следва да бъдат квалифицирани като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Счита, че не са налице и формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на отговорността на жалбоподателя не били допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството. Налице било пълно и ясно описание на конкретните обстоятелства, при които е извършено нарушението, като били посочени всички елементи от фактическия състав на посочената като нарушена правна норма. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение било индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

Във връзка с изложеното, моли съда да постанови решение, с което да потвърди като законосъобразно обжалваното наказателно постановление.

Алтернативно в случай, че насрещната страна поиска присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.2 от ЗАНН прави възражение за прекомерност и моли съда да намали техния размер до установения минимум в НМРАВ.

Моли също, на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на ОДМВР Сливен да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер съобразно Наредба за заплащането на правната помощ.

В откритото съдебно заседание от 07.06.2022 г. е разпитана и Ф.К.К. - майка на жалбоподателя.

Свид.К. посочва, че живее в махалата в гр.Нова Загора и него ден станала рано сутринта да пие кафе и излязла навън, сина ѝ А. играел с кучето. Твърди, че на внуката ѝ колата била паркирана отсреща и дошли там полицаите. Там имало 3-4 момчета да гледат колата. Твърди също, че сина ѝ играел с кучето и полицаите дошли и го извикали и го питали - Какво става с тази кола, ти ли я кара?, той казал - не, те го питали - На кого е тази кола? и той им казал - На сина ми. Сина на А. спял вътре в къщи и полицаите извикали А. и му викали „дай ключовете”. Тя викала - абе човек там има 4-5 души за какво идваш за сина ми. Те се заяждали с А., той направил малко бела, но същата сутрин не бил А.. Те взели ключа на колата от нашата къща, взели и А. и за какво взели А., те видяли А. на колата, видели ли са А. да кара колата.

Запитана от адв.М. дали полицаите са говорили с някой преди да вземат А., свид.К.

посочва, че са говорили с другите момчета, питали ги на кой е тази кола, кой я кара, там имало трима човека, и една жена. Те им казали, че не знаят кой е карал колата и че не са го видели.

Посочва, че колата е на внука й - сина на А..

Запитана свид.К. разяснява, че А. и сина му не се разбират - карали се за колата.

Ключовете на тази кола държал внука й - той се казвал Данчо А. А. - син на А..

Свид.К. запитана отговаря, че не знае какво е казал Данчо и дали е обяснил на полицаите, че той кара колата. Той не бил тука сега, не бил в България - отишъл да работи в чужбина.

Твърди, че е сигурна, че А. не е напускарл къщата. Била излязла отвън да си пие кафето и той си играел с кучето.

Сочи, че са дошли трима полицаи с които тя искала да говори, но те не искали.

На последното открито съдебно заседание по делото е разпитан свидетелят Н. М. М. - актосъставител.

В показанията си същият заявява, че не си спомня, поради което му е предявенот съда АУАН № 510479/07.01.2022 г. Свид.М. потвърждава, че подписа е неговият и акта е издаден от него, а след като е написал, значи е абсолютно съгласен с написаното. Нямамо как да напише нещо, което не е видял. За самия акт не си спомня. След като пише неговите имена, това бил неговият подпис. За да го напише значи, както казал, след като се разминали, значи е видял това нещо. Разяснява, че си е изградил малко професионално изкривяване, да наблюдава тези неща и това било свързано пряко с работата му.

Заявява, че след като е написал в акта значи е имало техническа неизправност по автомобила. Не може да си спомни. Подписа бил неговия и пак той бил съставил този акт. Нямамо как да се случи да е съставен от негово име. Там като я спирали с колега един или двама, значи бил съгласен с нарушенията и ги е установил. Друго не можел да си спомни.

От събраните по делото доказателства съдът установи следната фактическа обстановка:

По делото са приобщени като доказателства: Преписка с вх.№ 306000-2544/18.03.2022 г. по описа на РУ - Нова Загора, Копия от всички материали по АНП образувана със съставен АУАН серия GA № 510749 и НП № 22-0306-000006/19.01.2022 г. по описа РУ Нова Загора, Жалба с вх.№ 306000-2439/15.03.2022 г., Пълномощно от А.Д.А., НП № 22-0306-000009/19.01.2022 г. по описа РУ Нова Загора, АУАН серия G A № 510749/07.01.2022г., Справка нарушител/водач на А.Д.А., Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г., юрисконсултско пълномощно и Молба с вх.№ 2754/13.06.2022 г.

На жалбоподателят А.Д.А. с ЕГН ***** и постоянен адрес: ***** на 07.01.2022 г. е бил съставен АУАН серия GA № 510749 от младши автоконтрольор при ОДМВР Сливен РУ Нова Загора - свид.Н. М. М., в присъствието на свидетелите Б. Й. Б. и П.В.М., предявен на нарушителя и неподписан от него без възражение.

Въз основа на този АУАН административно наказващия орган е издал НП № 22-0306-000006/19.01.2022 г., с което на основание , с което му били наложени „глоба“ в размер на 50.00 лева на осн.чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, „глоба“ в размер на 200.00 лева на осн.чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП и „глоба“ в размер на 10.00 лева на осн.чл.183, ал.1, т.1, пр.1,2 от ЗДвП.

От Справката за нарушител/водач приложена по делото на л.9, 10, 11, 12, 13 и 14 е видно, че наред с АУАН серия GA № 510749/07.01.2022 г. на същата дата на жалбоподателя са съставени и още 3 АУАН, а именно: серия GA № 510746, серия GA № 510747 и серия GA № 510748 и същите са му връчени.

Жалбоподателят А.Д.А. с ЕГН ***** и постоянен адрес: *****, чрез адв.М.П. М. от АК - Сливен посочва, че не е съгласен с наказателното постановление, с което му били наложени посочените глоби.

В открито съдебно заседание разпитаните свидетели Б. Й. Б. - очевидец при установяване на нарушението и П.В.М.. - присъствал при съставянето на акта потвърдиха недвусмислено описаната фактическа обстановка, а именно че жалбоподателя на 07.01.2022 г. в 13:45 часа в гр.Нова Загора по ул.„Петко Енев“ в близост до кръстовището с ул.„Диньо Подмолон“, и категорично са заявили че желбоподателя А. А.Д.А. е бил водач на лекия автомобил - Форд „Галакси“ с номер на рама ***** и с рег.№ *****, който са опитали да

спрат с включени звуков и светлинен сигнал в процесния случай.

Разпитаният свидетел - актосъставителя Н. М. М. неколкократно и категорично заяви, че след като е съставил и подписал процесния акт, то той отговаря на констатациите в него, съгласен е че са били налице посочените нарушения и няма как друг да го е съставил от негово име.

Свид.Ф.К.К. – майка на жалбоподателя поддържа в показанията си, заявеното от него.

От така приетото за установено съдът прави следните правни изводи:

Производството е с правно основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в законовия седемдневен срок и от лице имащо право на жалба. Срещу същото лице е издадено обжалваното НП, следователно то има правен интерес от обжалването.

Настоящият съд не споделя мотивите на жалбоподателя, относно наличието на нарушение от страна на актосъставителя и на АНО и наведените възражения за незаконосъобразност и неправилност на наказателното постановление, както и че изложената в АУАН и НП фактическа обстановка не отговаря на истината.

Разпитани свидетелите Б. Й. Б. - и П.В.М.. в показанията си категорично и непротиворечиво заявяват, че познават жалбоподателя А.Д.А., бидейки системен нарушител и са абсолютно сигурни, че точно той е бил водача на автомобила с рег.№ *****, тъй като са го видели и от момента в който спрял до излизането му от автомобила не са го изпускали от поглед. Категоричен е и свидетелят Н. М. М. - актосъставител, който неколкократно и категорично заявява, че след като е лично съставил и подписал процесния акт, то той отговаря на констатациите в него и е съгласен, че са били налице посочените в него нарушения и няма как друг да го е съставил от негово име.

Съдът намира, че предвид посоченото, изложеното в жалбата, че жалбоподателя не е имал качеството „водач“ по смисъла на пар.6, т.25 от ЗДВП и на посочените ден, дата и час не бил управлявал процесното МПС, не кореспондира с действителната фактическа обстановка.

Съдът кредитира показанията на свидетелите Н. М. М., Б. Й. Б. и П.В.М., като такива на очевидци на нарушенията, излагайки обективно и правдиво възприятията им, нямащи заинтересованост и тенденциозност.

Освен това видно от свидетелските показания на майката на жалбоподателя А.Д.А. - Ф.К.К. тя е посочила, че „...него ден станах рано сутринта да пия кафе и излязох навън, сина ми А. играеше с кучето. На внуката ми колата беше паркирана отсреща и дойдоха там полицаите...“ Предвид цитираното - РАНО СУТРИНТА и посоченото в АУАН като време на извършване на нарушението - 13:45 часа е налице сериозно противоречие. Свидетелства също, че „...Сина на А. спеше вътре в къщи и...“ от което следва, че няма как едновременно внука й - сина на А. едновременно да е спял въкъщи и да е бил пред къщата, както свидетелства М. „...А. беше запъхтян пред къщата и сина му също беше там.“

Предвид изложеното съдът не дава вяра на свидетелските й показания.

От посоченото дотук съдът стига до извода, че се доказва безспорно, че жалбоподателя има качеството „водач“ на МПС и поради това следва да му се търси отговорност за нарушенията, извършени в това му качество.

Не може също така да се омаловажи и определи на минималния предвиден от закона размер за наложените му по тях административни наказания, за никое от санкционираните с процесното НП негови нарушения, както предвид справката за нарушител/водач от която е видно, че жалбоподателя е системен нарушител, а от показанията на свидетелите става ясно и че не всички негови нарушения на пътя са били документирани, защото многократно е успявал да избегне, както техни, така и на техни колеги проверки, а също така и предвид високата обществена опасност за здравето и живота, включително и на трети лица, участници в движението по пътищата. Непредвидими са последствията, които биха могли да се случат на трети лица, предвид описаното в свидетелските показания - много трудно е бил застигнат от служителите на реда и прочие, а и предвид обстоятелството, че състоянието на гумата на автомобила е било такова, че да е технически неизправно процесното МПС - с повреди и неизправности по колелата и гумите - разкъсвания по гумите, както и когато дълбочината на протекторния рисунък на гумите по-малка от 1,6 мм, а именно, както е описано в случая установената техническа неизправност на предната дясна гума, която е

описана в обстоятелствената част на НП „износена до гладкост и с разкъсвания“ това би могло да доведе до необратими последствия и за абсолютно невинни жертви.

Относно другото възражение на процесуалния представител на жалбоподателя в заключителната й пледоария, че не било приемливо твърдението на свид.М., че в момента, в който са се разминавали при движение двете МПС-та при трафик на същата улица, че е забелязал и обстоятелството, че е бил без обезопасителен колан, съдът намира, че е напълно приемливо органите на реда, разминавайки се фронтално с нарушителя да забележат липсата на поставен предпазен колан, още повече, че е ноторно известно, че като такива те машинално и рутинно винаги следят за такава.

Следователно правилно за всяко от процесните нарушения е наложено съответното предвиденото наказание.

При тези съображения настоящата съдебна инстанция намира, че процесното НП е издадено при спазване на всички съществени процесуални правила, при точно прилагане на материалния и процесуалния закон, като наложеното наказание е адекватно и съответно по вид и размер на степента и тежестта на извършеното нарушение.

С оглед изложеното, обжалването на наказателно постановление следва да бъде отхвърлено и постановлението да бъде потвърдено, като законосъобразно.

АНО е претендирал разноски в производството, а именно юрисконсултско възнаграждение на осн. чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на ОД МВР Сливен, съобразно Наредбата за заплащането на правната помощ. Отчитайки правната и фактическа сложност на делото и явяване в открити съдебни заседания, съдът счита, че следва да се присъди такава в размер на 100.00 лева.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0306-000006 от 19.01.2022 г., на Д.К.Д. на длъжност ВПД Началник сектор в ОДМВР Сливен, РУ Нова Загора, с което на А.Д.А. с ЕГН ***** и постоянен адрес: *****, на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от Закона за движението по пътищата му е наложена глоба в размер на 50.00 лв. /петдесет лева/, на основание чл.179, ал.6, т.2 от Закона за движението по пътищата му е наложена глоба в размер на 200.00 лв. /двеста лева/, чл.183, ал.1, т.1, пр.1,2 от Закона за движението по пътищата му е наложена глоба в размер на 10.00 лв. /десет лева/ и на основание Наредба 1з -2539 на МВР са отнети общо 6 контролни точки, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА А.Д.А. с ЕГН ***** и постоянен адрес: гр.Нова Загора, обл.Сливен, *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на ОДМВР Сливен, съдебно-деловодни разноски в размер на 100.00 лв. /сто лева/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Сливен в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____